

AN EXCELLENT ARTICLE

ஊர்ஜனம் : மீட்டிங் டிஸ்கஸன்ஸ் ஊர்ஜனம்

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

(லண்டனிலிருந்து வளையலும் 'எழுநா' மே-ஜூன் 2013, இதழில் வளையலுள்ள கட்டுரை)

[பொதுவாக எல்லா நாகரிகங்களும் அதன் ஆடகைகளைக் கொண்டே தனித்துவமாக அறியப்படுகின்றன.

நலைநதிக் கரண நாகரிகமோ, பபிலோனிய நாகரிகமோ, சிந்துவளைய நாகரிகமோ அல்லது யங்சிடியாங், குவாங்கோ நதிக் கரண நாகரிகமோ எதுவாக இருந்தாலும் அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் எல்லோரும் மாண்புபொதுமையில் ஒத்த தன்மையையே கொண்டாள்ளனர். அவர்களைப் பெரிதும் வறோபடுத்திக் காட்டி நிற்பது அவர்கள் அணிந்த அந்நாகரிகங்களாகக் கொடுத்தமான ஆடகைகளே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதன் மூலம் எல்லா நாகரிகங்களிலும் மறைத்தல் என்ற அம்சம் பண்ப்பட்டாள்ளது. மறைத்தலில் அளவுகளில் தான் நாகரிகங்கள் அல்லது பண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த வித்தியாசங்களைக் கொண்டாடுவதே இஸ்லாத்தின் நடுநிலைப்போக்காகும்.

இஸ்லாமிய வரலாற்று அறிவுரைகள் மற்றும் துறைமுக அறிவுரைகள்

இஸ்லாமிய வரலாற்று அறிவுரைகள் மற்றும் துறைமுக அறிவுரைகள்
அங்கீகரித்து அதன் அடிப்படையான
அவற்றது எனும்
மற்றதை தலின் அளவுகளைப் பற்றிய துறைமுக அறிவுரைகளை வழங்கிச் சேர்த்துள்ளதே.]

இஸ்லாமிய வரலாற்று அறிவுரைகள் மற்றும் துறைமுக அறிவுரைகள்

ஓவ்வொரு பண்பாடும் தனக்கான தனித்துவமான அடையாளங்களையும் வாழ்வியல்
வெளிப்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கிறது. ஓவ்வொரு பண்பாட்டிலும் சமய
நம்பிக்கைகளும் வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் சிலவாக்குச் சிலுத்துவதைப்
போன்று உணவு, உடை போன்ற வாழ்வாதார விடயங்களும் அவற்றுடன் தொடர்புற்றுக்
காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் வாழும் பெரும்பான்மை சிங்களவர் மத்தியில்
பெளத்தமதம் சிலவாக்குச் சிலுத்துகின்றது. அவ்வாறே தமிழ் பண்பாட்டில் இந்து
சைவமதத்தின் சிலவாக்கை காணலாம். இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்கள்
மத்தியில் இஸ்லாமிய பண்பாட்டின் சிலவாக்கை அவதானிக்க முடியும்.

ஓவ்வொரு பண்பாட்டுக்கும் ஒரு உலக நோக்கும் அதன் அடியாக எழும் வாழ்வியல்
வெளிப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. முஸ்லிம்களின் உலக நோக்கு இஸ்லாமிய
நோக்குமூலையில் அமைகின்றது. மனிதன், பிரபஞ்சம், வாழ்வு குறித்த தனித்துவமான
நோக்குமூலையை இஸ்லாம் கொண்டிருக்கிறது. மொத்தப் பிரபஞ்சமும் இறைவனால்
படைக்கப்பட்டது என ஒரு முஸ்லிம் நம்புவதோடு அப்பிரபஞ்சத்தில் ஒரு பிரதிநிதியாக
தனது வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டாமென அந்நோக்குமூலை அவனுக்குக்
கற்றுத்தருகின்றது.

இவ்வாழ்வியல் நோக்குமூலையைக் கான அனைத்து சட்டம் சார் வழம்களை இஸ்லாமிய
'ஷரிஆ' அவனுக்கு வழங்குகின்றது. மனிதனின் பிறப்பிலிருந்து அவனது மரணம் வரை
அந்த ஷரிஆ அவனுக்கு வழிகாட்டுகின்றது. சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள்,
கொடாகல் வாங்கல் நடவடிக்கைகள், திருமணம், உணவு, உடை, பொழுதுபோக்கு என
வாழ்வின் பலவற்றை பரிமாணங்களாக கான நெறிமுறைகளை ஷரிஆ பரிந்துரை செய்கின்றது.

இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் அடிப்படையான நோக்கம் மனித வாழ்வை போஷிப்பதும்

பாதுகாப்புத்துமாகும். 'மஸ் லஹா' எனும் மனித நலன் சார்ந்த சட்டங்களே அதன் பெரும் பகுதியை ஆக்கிரமித்துள்ளன. தனிமனிதனுக்கும் சமீகத்திற்கும் பயன்தரக்கூடிய அத்தனை விடயங்களையும் இஸ்லாமிய ஷரிஆ 'ஹலால்' என அனுமதிக்கின்றது. மனித வாழ்வுக்கு ஊறுவிளைவிக்கக்கூடியவற்றை 'ஹராம்' எனக்கூறி தடுக்கின்றது. இவ்வாறே இஸ்லாமிய ஷரிஆவில் மனித நலன் சார்ந்த தவேகைகளிலும் பலபடிநிலைகளை அமைத்துள்ளது. 'முரூரியாத்' என்பது வாழ்வின் நிலைபற்றிக் கு உதவக்கூடிய இன்றியமையாத அத்தியவசிய தவேகைகளாகும். அடுத்த நிலையில் ஹாஜியாத் என்பது மாண்ட வாழ்விற்குப் போதுமான தவேகைகளாகும்.

'தஹ் சீ னியாத்' என்பது மாண்ட வாழ்வை மமேபுத்துவதற்கும் அழகுபுத்துவதற்குமான அழகியல் தவேகைகளாகும். உதாரணமாக, ஒரு மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்குத் தவேயான உணவு 'முரூரியாத்' ஆகும். போதிய அளவுக்கு ஆரோக்கியமான ஊட்டச்சத்துக்கள் கொண்ட, வயிறாற உண்ணக்கூடிய உணவு ஹாஜியாத் ஆகும். அவ்வண்ணவோடு சரேத்து ஏனைய உப உணவுகளும் சிறுபிண்பிகளும் உறக்கொள்ளும் முறை, அமைப்பு, உணவை பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகள் 'தஹ் சீ னியாத்' பகுதியில் அடங்குகின்றன. எனவே மஸ்லிம் பண்பாட்டில் ஒரு தனிமனிதனை அத்தியவசிய தவேயிலிருந்து போதியளவு தவேகைகளை நிறைவேற்றி அழகியலோடு அதனை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கும் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் இஸ்லாமிய ஷரிஆ துண்டுகின்றது. இந்த 'தஹ் சீ னியாத்' எனும் அழகியல் பகுதியில் இஸ்லாமிய ஷரிஆ மிகுந்த நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் அதன் சட்ட வழமைகளை கொண்டுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

இந்தப் பின்புலதிலிருந்தே ஆட்பை பற்றிய நோக்குமுறையும் அமைகின்றது. ஆட்பை என்பது மனிதமானத்தை காப்பதற்கும் அவனை அழகுபுத்துவதற்குமான 'தஹ் சீ னியாத்' பிரிவில் அடங்கும் அழகியல் தவேயாகும். அது 'முரூரியாத்' தோ 'ஹாஜியாத்' தோ அல்ல. ஆட்பை பற்றிய இஸ்லாத்தின் அதிகாரபூர்வமான பிரதிகளில் இக்கண்ணோட்டமே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பொதுவாக பைபிள், அல்குர் ஆன் ஆகிய புனிதப் பிரதிகளில் குறிப்பிடப்படும் ஆதாம், ஏவாள் கதையிலும் இந்த ஆட்பை பற்றிய விளக்கங்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஆதிமனிதன், பறவைகளின் இறகுகளையும் இலகைகுகளையும் விலங்குகுகளின் தோல்களையும் ஆடையாகப் பயன்புத்தியதை அல்குர் ஆன் குறிப்பிடுகின்றது. மனித நாகரிகத்தில் ஆட்பை கலாசாரம் என்பது பரிணாமம் பெற்று வந்துள்ளதை அல்குர் ஆனின் கூறும் முன்னைய சமீகங்களின் நாகரிகங்களின் ஊடாக புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இன்றும் கூட இந்த உலகமயமாக கல்யுகத்தில் ஆட்பை கலாசாரமும் அதன் உற்பத்திப் பொரிமுறைகளும் பெரும் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுச் சலிக்கின்றது.

பொதுவாக எல்லா நாகரிகங்களும் அதன் ஆட்பைகளைக் கொண்டே தனித்துவமாக அறியப்படுகின்றன. நலை நதிக் கரை நாகரிகமோ, பபிலோனிய நாகரிகமோ, சிந்துவெளி நாகரிகமோ அல்லது யங் சிட்யாங், குவாங்கோ நதிக் கரை நாகரிகமோ எதுவாக இருந்தாலும் அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் எல்லோரும் மாண்டப் பொதுமையில் ஒத்த தன்மையையே கொண்டுள்ளனர். அவர்களை பெரிதும் வறூபுத்து திக் காட்டி நிற்பது அவர்கள் அணிந்த அந் நாகரிகங்களாக கேசொந்தமான ஆட்பைகளே என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதன் மூலம் எல்லா நாகரிகங்களிலும் மறதை தல் என்ற அம்சம் பண்ப்பட்டுள்ளது. மறதை தலில் அளவுகளில் தான் நாகரிகங்கள் அல்லது பண்பாடுகுக்கு மத்தியில்

வித்தியாசங்கள் காண்படக்கின்றன. இந்த வித்தியாசங்களைக் கொண்டுவதே இஸ்லாத்தின் நுட்பநிலைப் போகக் காக்கும். வித்தியாசங்களை அழித்து ஒற்றைத்தன்மையாக மாற்றும் எந்த உள்நோக்கமும் இஸ்லாமியப் போதனைகளுக்குக் கிடையாது. இஸ்லாம் பரவிய எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் இந்த ஆட்பைப் பலவகையையே அங்கீகரித்து அதன் அடிப்படையான 'அவறத்' எனும் மறதைத்தலின் அளவுகளைப் பற்றிய தளையுகளையே வழங்கிச் சீனென்றுள்ளது.

இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் நோக்கில் ஒவ்வொரு மனிதப் பிறவியும் சூதந்திரமாகவே பிறக்கின்றன. அதன் மீது சட்டப் பொறுப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் அதற்குத் தளையான ஆதாரம் அவசியம் வேண்டும் எனக் கிற்ப்புகின்றது. இதனால் தான் ஒற்றைக் கடமையாகக் குவதற்கோ, தடுப்பதற்கோ உரிய சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை இறைவனுக்கு வழங்கியுள்ளது. அவ்வாறே பொருட்கள், மனித நடவடிக் கைகள் அனதையும் அடிப்படையில் ஆகும் என்பது இஸ்லாமிய ஷரிஆ கிறும் மற்றொரு விதியாகும். நிறுவப்பட்ட முறையும் அது காட்டும் கருத்தும் திட்டவாட்டமாக அமையும் ஒரு சட்டவசனத்தின் மீலமே ஒற்றை வலியுறுத்தவோ தடுக்கவோ முடியும். மற்றப்படி அடிப்படையில் அனதையும் ஆகும்மானதே. ஆகும் என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டத் தவையில்லை. முகத்தையோ கைகளையோ திறக்க முடியாது என்பதற்கு எந்தத் தளையான ஆதாரங்களும் இஸ்லாத்தின் புனிதப் பிரதிகளில் கிடையாது. அக்கால அறபிய மட்டே குடிப் பண்களின் முகத்திரை பற்றி மட்டமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாத்தின் வருகைக்கு முன்னரும் பின்னரும் அம்மட்டே குடிப் பண்கள் அவ்வாடகைக் கலாசாரத்தையே பின்பற்றி வந்தனர்.

இஸ்லாத்தின் அதிகாரப் பிரதிகளான அல்குர்ஆனிலும் நபிகளின் 'சுன்னா' எனப்படும் வாழ்வியலை எடுத்துக் கிறும் பிரதிகளிலும் 'அவறத்' எனும் மறதைத்தலின் அளவுகள் பற்றியே விளக்கப்படுகின்றன. மாறாக ஆடகைகளின் வகைகள், அவற்றின் நிறத்தரேவு போன்ற அனதையும் பலவீனமான ஆதாரம் அறிவிப்புகளாகவே காணப்படுகின்றன. காரணம், உலகில் பலவறே புகளே, நிலவியல் அடிப்படையில் வறேபட்டு பலவறே தட்பவப்ப காலநிலைகளுக்கு ஏற்ப வாழும் மனிதர்களுக்கு தட்டையான ஓரே கறும்பு ஆடையைப் பரிந்துரை செய்வது நியாயமாகாது.

ஒவ்வொரு புகளேப் பிராந்தியத்திலும் வாழும் மக்கள் தத்தமது வாழ்வியலுக்கறேப் அவற்றைத் தீர்மானிப்பதுதான் பொறுத்தமானது. ஆனால் துரதஷ்டவசமாக மறே கின் காலனித்துவத்திற்கெதிராக மத்தியகிழக்கில் ஏற்பட்ட இஸ்லாமிய எழுச்சியில் இந்த ஆடகை கலாசாரமும் முக்கியமானது. ஆடகைக்கு ஒரு பண்பாட்டு அடையாளம் கிறும்பதைப் போல அரசியல் தன்மையும் உண்டு என்பது நாம் அறிந்ததே. இந்திய மகாராஜாக்களை பிரித்தானிய வலேகை காரர்களின் ஆடையை அணிவித்து சந்திப்புகள் நிகழ்ந்த வளையில் தான் கோடிக் கணக்கான இந்திய விவசாயிகளை பிரதிபலிக்கும் அரவடேட்டி உடகை அரசியலை காந்தி காலனித்துவவாதிகளுக்குக் கெதிராக தடுக்கி நிறுத்தினார்.

அந்த வகையில், மத்தியகிழக்கில் இஸ்லாமிய புரட்சிகளின் விளவாக முஸ்லிம் பண்கள், கல்வி, பண்பாடு, தொழில், அரசியல் போன்ற பல துறைகளில் காலபதிக்கும் நிலை ஏற்படுகின்ற போது அவர்களுக்குக் காண ஆட்பை பற்றிய கரிசனகையும் வரையறைகளும் இஸ்லாமியவாதிகளிடம் குறிப்பாக இஸ்லாமிய புத்தியிர்ப்புவாதிகளின் மத்தியில் தோற்றம் பெறுகின்றன. மரபுவாதிகள் மொத்தமாக பண்களைப் பொதுவாழ்வில்

பங்குபற்றாமல் தடுத்து நிறுத்திய வளையில் புத்தியிர்ப்புவாதிகள் பொதுவாழ்வுக்கு தயார்படுத்தும் வகையில் முஸ்லிம் பண்களின் ஆடவை விடயத்திலும் கவனம் சலுத்துகின்றனர். இதிலும் ஆணாதிக் வாசிப்பு முறையே பரிதும் தழிற்பட்டது.

அவறத' எனும் மறதைதல் எல்லாப் பால்நிலகைகளுக்கும் பொதுவாகக் கிற்ப்பட பண்களையெய்ப்புத்திய ஆடவை பிரச்சாரங்கள் இதனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த எழுச்சியின் தாக் கங்களையெண்பதுகளுக்கும் பிந்திய இலங்கைச் சமூலிலும் அவதானிக் கமுடியும். அதற்கு முன்பு எழுபதுகளில் பதியுத்தீன் யுகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் தனித்துவப் பாடசாலையென்ற எண்ணக்கருவிலும் முஸ்லிம் மாணவியரின் ஆடவை பற்றிய விடயம் விடஇந்திய அல்லது பாக் கிஸ்தானிய ஆடவை கலாசாரத்தையே பின்பற்றுவதாக மாறுகிறது. அதிலிருந்து சற்று வறேபட்டதாகவும் தீ விர முன்புபுடனும் கறுப்புநிற 'அபாயா' எண்பதுகளுக்கும் பின்னரே இலங்கை முஸ்லிம்களும் கமத்தியில் அறிமுகமாகின்றது. அதே சமகாலப் பிரிவில் மத்திய கிழக்கில் பணிப்பண்களாகச் சனெறவர்கள் அவ்வாடவை கலாசாரத்தையெய்ய இலங்கைக்கு காவி வருவதையும அவதானிக் கலாம்.

முஸ்லிம் புத்தியிர்ப்புவாதிகளும் இந்த ஆடவை மாதிரி வசதியாகப் போய் விடுகின்றது. அதற்கு முன்பிருந்த முஸ்லிம் பண்களின் ஆசிய பண்பாடுகளுக்கயூரிய சலையை முறை, அதனோடு தொடர்புடைய முஸ்லிம்களின் நசெவுத்தொழில் சாரந்த எந்த சமிகவியல், பொருளியல் சாரந்த வாதவிவாதங்களும் ஆழமான சிந்திப்புக்களும்பின்று உணர்ச்சிப்பர்வமான 'மறே' கும் வணட்டாம், கிழக்கும் வணட்டாம், இஸ்லாம் வணட்டாம்' என்ற கோஷத்துடன் அமலுக்கு வருகின்றது. ஆனால் இந்த கறுப்புநிற அபாயக் கட்ட இலங்கையில் வாழும் அனதைத்து முஸ்லிம் பண்களாலும் இன்றுவரையெய்ய பிபிக் கப்படுவதில் லையென்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. மத்தியதர வர்க்கத்தையே சரேந்த முஸ்லிம் பண்களே இவ்வாடையை அணிகின்றனர். இவ்வாடையினால் முஸ்லிம் பண்களின் உடல் ஆரோக்கியம், கறுப்பாக தலமையி, தலால் சாரந்த உபாதைகளும் ஏற்பட்டும் வருவதையும காணலாம்.

ஓர் பண்பாடோ அல்லது ஓர் பண்பாட்டின் ஆடவை கலாசாரமோ மற்றொரு பண்பாட்டின் ஆடவை கலாசாரத்தோடு ஒத்திருக்க வணட்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு பண்பாடும் தனக்கயூரிய தனித்துவத்துடன் பண்பாட்டு அடையாளத்துடன் வாழ்வதற்கான உரிமையிருக்கிறது. பளத்தமோ, சவையமோ, இஸ்லாமோ, கிறிஸ்தவமோ இலங்கையில் பரப்பப்பட்ட மதங்களே. இம் மதங்களின் தீர்க்கதரிசிகளும் போதகர்களும் இலங்கையில் பிறந்தவர்களும் ல. அந்த வகையில் இலங்கையில் வாழும் எல்லா பண்பாடுகளைச் சரேந்த மக்களும் சமத்துவமான பண்பாட்டு உரிமைகளை பெற்றவர்களே என்பதில் சந்தகேமில்லை. ஆனால் அணமகை காலங்களாக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் கடும் போக்காளர்களின் விவகேமற்ற சயெல் வாதங்களால் இந்த ஆடவை கலாசாரம் முஸ்லிம் மக்கள் மீ தான வறேபயையும் சந்தகேத்தையும பெரும் பானமை சமிக் களும் கமத்தியில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

இஸ்லாத்தையெய்ய விளங்குவதும் பிழையாக நடமையெய்யபுத்துவதும் மிக மகக் கியமான காரணமாகும். அரபிய நாட்டோடி 'பதாவி' பழங்குடிச் சமிக் களின்

ஆடகைக் கலாசாரத்தை அதிலிருந்து முற்றிலும் வித்தியாசமான ஆசிய வாழ்வியல் சமூகத்தில் இரவல் வாங்குவது ஆரோக்கியமானதல்ல. இலங்கையில் கட்டி நுவரலெயாவில் அணியப்படும் ஆடையை இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியில் வெப்பகாலத்தில் அணியாமுடியாதல் லவா? கற்பு என்பது கட்டி அறபேய மட்டுக்குடி வர்க்க பண்களின் ஆடையானது. அப்பாஸிய ஆட்சியில் தான் இவ்வாடையை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நாம் வாழும் தற்காலம் பண்களாகக் கான சம உரிமையும் பண்கள் செயல்படும் வளிகளாக அகலிப்பது பற்றி மிகப் பரவலாக கதையாடப்படுகின்ற, அதற்கான செயல்வாதங்களான முன்னெடுத்து ஓரளவு வறையும் கண்டுவருகின்ற காலமாகும். எனவே ஒரு நாடோடி அரபேய யுகத்தில் தோன்றிய ஒரு ஆடகைக் கலாசாரத்துக்காக மொத்த இஸ்லாமியமும் அதன் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளை மற்றமைகள் திறந்துவதற்கும் அதற்கெதிராக கிளர்ந்தெழுவதற்கும் முஸ்லிம்கள் வழிவகுக்கக்கூடாது.

source: <http://idrees.lk/?p=2492>